

Ведущая рубрики
→ Галина Маслюк

Афоризм:

*Найшовсь-таки один козак
Із міліона свинопасів...
Тарас Шевченко, пророк України;
1814-1861*

ЛЮДЯНІСТЬ ЖИВОПИСУ

«What's Past Is Prologue»

ця шекспірівська мудрість «Минуле – це пролог», залишається актуальною по сьогодні, підкреслюючи, що без шанування та плекання минулого «кожній спільноті грозить занепад».

З нами можна зв'язатися:

e-mail: press.galinamk@gmail.com
tel.: +30 6946255631, +30 6948205440
з 11.00 до 16.00 з вівторка по четвер

ОГЛЯД УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

В АФІНАХ ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ПОСЛА УКРАЇНИ В ГРЕЦЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ В. ЦИБУХА із заступником Міністра закордонних справ Греції Мілітіадісом Варвітсіотісом, який відповідає за напрямком економічної дипломатії. У ході зустрічі розглядали питання поглиблення співробітництва між Україною та Грецією в торговельно-економічній сфері, в галузі туризму та в енергетичній сфері. Зокрема, сторони обговорили питання активізації інвестиційного співробітництва в рамках проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, розвиток співробітництва у фінансово-банківській сфері в умовах світової економічної кризи та спрощення системи отримання туристичних віз українськими громадянами за метою збільшення туристичних потоків між Україною та Грецією. Крім того, в ході бесіди П. Варвітсіотіс поінформував, що в травні ц.р. планується візит до України делегації представників провідних грецьких компаній з метою встановлення прямих ділових контактів з українськими партнерами.

NEWSWEEK ПРО УКРАЇНУ: ВІД ЖИТНИЦІ ЄВРОПИ ДО ЗРУЙНОВАНОЇ ЕКОНОМІКИ. Українці надають перевагу реальній демократії, який би безлад у ній не панував, а не поверхово стабільною зразку авторитарного капіталізму сусідів... Приглушена реакція Києва на протести робить Україну більше схожою на охоплену страйками Францію, ніж на Росію, у якій спробам протестувати заважали спецзагони міліції, а служба безпеки знімала демонстрації на камери... Президент України колись вважався героєм. Сьогодні його країна зісковзнула в хаос та відчай, пише **Newsweek** від 14 березня 2009 року.

ТІЛЬКИ 13% УКРАЇНЦІВ ВВАЖАЮТЬ, ЩО ЇХ НЕ ЗАЧЕПИЛА ЕКОНОМІЧНА КРИЗА – таким є результатом опитування, проведеного Центром економічних і політичних досліджень імені Радзюка за **BBC**. З іншого боку, понад 83% опитаних твердять, що відчувають вплив кризи. У грудні під час аналітичного опитування кількість тих, хто потерпає від кризи була на 10% меншою. Серед тих, хто відчуває вплив кризи, понад 82% вказали на зростання цін і тарифів, понад половина заявила про скорочення доходів та зменшення впевненості у завтрашньому дні, майже 50% констатували погіршення харчування родини, а кожен п'ятий заявив про затримки в отриманні зарплат та пенсій, а також про втрату частини заощаджень. Крім того, понад 15% респондентів твердять, що їм стало важче виплачувати кредит, а 13% не можуть зняти свій банківський депозит.

НАЙБАГАТШИМ УКРАЇНЦЕМ, ЗА ВЕРСІЄЮ FORBES, НАРАЗІ Є ВІКТОР ПІНЧУК, який цього року випередив Рината Ахметова. Статки пана Пінчука, за підрахунками часопису, складають наразі 2,6 мільярдів доларів, тоді як капітал пана Ахметова скоротився до 1,8 мільярдів доларів. Загалом у списку мільярдерів, складеному американським виданням, фігурують ще два українці – Ігор Коломойський та його бізнес-партнер Геннадій Боголюбов.

Читачі нашої газети знайомі з професором Нікосом Лігеросом як науковцем, людиною, що бореться за права людини. Неодноразово ми публікували матеріали про його участь у заходах, присвячених Геноциду понтіців, вірмен, а також Голодомору в Україні 1932-1933 рр. (<http://www.lygeros.org/Holodomor.htm>). В листопаді 2008 р. пан Лігерос на запрошення міністерства закордонних справ України відвідав Київ для участі у відзначенні 75-их роковин цих трагічних подій. Разом з іншими фахівцями з цілого світу допомагає українському народу реабілітувати історичну правду, докладає всіх зусиль для того, щоб Великий Голод 1932-33 рр. був визнаний світовим співтовариством як Геноцид нашого народу. Надзвичайно спостережливий, за дуже стислий час перебування в нашій країні, пан Лігерос зумів підмітити особливу увагу, яку приділяють українці мистецтву та питанням освіти.

Таким чином, сьогодні ми хотіли би запропонувати нашим читачам проникнути глибше в світ цікавої, складної, багатогранної особистості Нікоса Лігероса і попри знаменитий високий показник інтелекту (IQ) побачити чутливість людини людяності, краси та мистецтва. Приводом стала виставка пана Лігероса «Світ Вінсента», яка відбулася 14-21 лютого в Каламаті і продовжує свою подорож на північ, в Александрополіс, де проходимо в Історичному музеї міста з 23 по 30 березня. Художня виставка Н. Лігероса присвячена творчому спадку Вінсента ван Гога (1853-1891). Складає образотворче продовження французької книги *Le monde de Vincent і досліджень Le Sud de Van Gogh*. Двадцять картин (олія на полотні 50x70 см) показують важливі деталі малювання відомого голландського художника, тобто є деталями з його картин, приділяючи особливу увагу творам, написаним під час проживання у Франції і, зокрема, на Півдні Франції (<http://lygeros.org/VanGogh.html>).

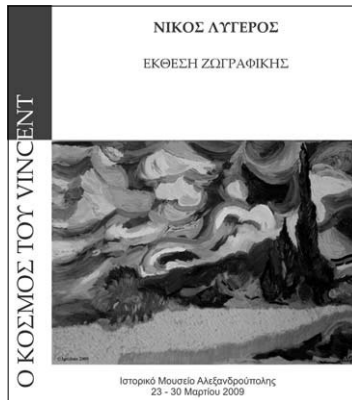
Зі статті Н. Лігероса «Мистецтво Вінсента», надрукованої у виставковому каталозі, намагалися зрозуміти, що саме спонукало його зайнятися мистецтвом ван Гога, що хоче нам пояснити, на що хоче звернути нашу увагу. Після цього звернулися до нього з додатковими питаннями.

МИСТЕЦТВО ВІНСЕНТА

«Мистецтво є настільки багатим, якщо хтось може просто пам'ятати все, що бачить, воно ніколи не перестане жити його думки і людина ніколи не буде відчувати самотність, ніколи самотня».

Вінсент ван Гог

Малювання ван Гога не є тільки живописом. Це є справжній Всесвіт. Тому що мистецтво Вінсента не є засіб побачити світ. Це є сам світ. Звідси до певної точки, скажемо, що буквально виражає ноосферу митця, це є крок, який ми вагаємося зробити. Не зі страху зрадити його думку чи через те, що не знаємо добре з його творами, але дуже просто, тому що той світ не є обмеженим, хоча й визначеним. Всі картини передають атмосферу, де простота є реальністю. Вінсент не намагається скрити свою невпевненість або навіть думки. Замальовує незвичайне, тому що не може робити по-іншому. По-іншому не міг би існувати. Його Всесвіт не є суспільним, як того хотіли би деякі. Співставляється безпосередньо з природою. Вінсент дає нам можливість виявити його внутрішній світ. Якщо ми досліджуємо тільки портрети, ця ідея виглядатиме банальною. Це стосується також і пейзажів, які природно не є такими відомими як інші твори. Аналіз його пейзажів дозволяє нам розшифрувати не тільки розумові схеми, що панують в мистецтві Вінсента, але і його сприйняття світу, чи точніше світ його сприйняття. Тому що мистецтво Вінсента є саме це. Зовнішній світ є лише умовністю, відвертою і з хорошими намірами, для того щоб дослідити глибину його внутрішнього світу. Саме в цьому випадку можемо вико-

Картина Н. Лігероса з вербами на фоні заходу сонця.

Нікос Лігерос перед своєю картиною на виставці в Каламаті в лютому ц.р.

ристати фразу «внутрішні пейзажі» для того щоб передати найбільш розумові схеми Вінсента. Це пояснює, між іншим, вибір кольорів, який видає швидше психосинтез Вінсента в момент створення картини, ніж нібито об'єктивна зовнішня реальність. В цьому розумінні мистецтво Вінсента є розумове. Мова не про суперечність з ідеєю чутливості, тому що воно би не мало змісту. За Вінсентом, розум і чутливість нерозривно пов'язані між собою до межі, де намагання їх роз'єднати вважається нелогічним. Ця складність безумовно пояснює запізліле розуміння його творів суспільствами, що послідували за його епохою, де він змушений був померти серед невігластва і байдужості. Його легко віднесли до психічно хворих, але якщо він був справді хворим, то це було тільки завдяки суспільству. Тому, якщо ми дійсно маємо намір вважати його хворим, було би правильнішим називати його хворим суспільства. В будь-якому випадку мистецтво Вінсента зовсім не можна розцінювати як відхід від дійсності, але як жертву людини, безсумнівно, дуже людяної для суспільства, яке бачило його народження і яке мало побачити його смерть.

«Зуважила, що ви завжди називаєте художника його ім'ям...»

– Суть в тому, що Вінсент пише до свого брата Тео: «Я не є один ван Гог». Тому Вінсент ван Гог завжди підписується Вінсент. Ніколи не підписує ван Гог. Якщо ви купуватимете картину ван Гога, де стоїтиме підпис ван Гог, будьте обережні. Зробимо домовлення типу Ейнштейна. Коли я говоритиму ван Гога, матиму на увазі обох, тобто, і Тео, і Вінсента. Немає розділення. Сам Вінсент писав до свого брата: «Думаю, що те, що я роблю, не є дуже важливим, але я намагаюся. Якщо якогось дня стане важливим, означитиме, що ми це зробили разом». Існує постійна переписка. Описують багато дрібниць, що купили, скільки кросен, що зробив, де сидів... Фахівці розстроюються, тому що тоді,

коли брати протягом дев'яти місяців жили разом в Парижі, не існувало переписки. Але хто читав їх переписку? Всі ми знаємо ван Гога. Може ми всі тільки чули про ван Гога. Якби ми його знали, то знали би, що він говорить. Тобто, коли читаю давніх фахівців, які писали: «Оцей пейзаж є темний через психологічний стан», і зараз читаємо самого ван Гога, який говорить: «Не мав кольорів і дав темніші, бо не міг зробити світліші», про яку довіру фахівцям можна говорити? Проблемою фахівців є те, що вони завжди повинні мати готове пояснення. Але дуже часто, що стосується митців, немає пояснення майже ні для чого. Тому що багато проблем походить від реліквіту. Так просто!

«Чим вас приваблює ван Гог? Чому не Гоген чи Сезанн, що належать до тієї ж епохи?»

– Деякі нас зацікавлює більше, мають інший підхід. І це не контролюється науково. Тому для мене багато художників є майстрами. Деякі з них стають митцями. Дуже рідкісними є люди. Ван Гог був людиною. Був людиною, яка не змогла стати художником. Суспільство не дало йому можливості стати художником. Ви його знаєте як художника. Але ван Гог продавав книжки. Намагався робити всі роботи, які тільки міг, щоб не стати художником, тому що суспільство не вважало, що це є робота. Чи не дивно? Це нагадує нам батьків: коли дитина хоче щось зробити, батько «знає», що дитині «не потрібно» робити саме це, краще піти в університет на спеціальність, зовсім далеко від цієї дитини. Ці діти приносять в жертву, помітьте, батьківської любові.

Хто знає, що ван Гог мав дар до мов? Вважаємо, що хтось є обдарованим в чомусь, тобто, має один талант. Так, але ван Гог мав талант і в теології. Ван Гог став священником. Був священником в найгірших копальнях, що існували того часу! Він переклав Біблію з голландської, просто, щоб вбити час, англійською, французькою, німецькою.

Але те, що дійсно створило Вінсента, це його мистецький доробок. Якби Вінсент не малював, він би не існував. Зверніть увагу, я не кажу, що він був би невідомим. Він би не існував. Є дуже дорогою плата за існування. Філософ Carlo Michelstaedter стверджує, що тільки безперервна праця оправдовує існування. Знаєте наскільки це важливо? Хто це робить? Запитали Далай Ламу, що його найбільше дивує в світі. Відповідь була – люди. І пояснення: «Тому що руйнують своє здоров'я, щоб заробити гроші, потім тратять гроші, щоб мати здоров'я, роблять все можливе, щоб жити і не померти, і в кінці кінців вмирають, не проживши». Всею чотирма фразами! Це є простий приклад з багатства буддизму, коли людина говорить тоби чотири фрази і всі чотири рази тебе зачіпає за живе. Хто з нас не відчував, що робив одне з цього? Звичайно, за виключенням останнього, що не встигли. Але як хорошилося в французькому середньовіччі, смерть є важкою, але в кінці всі справляються. Суть полягає в тому, що коли ми не маємо відчуття сукупного творчого доробку, не можемо поважати людину.

«Незвичайно бачити в каталозі виставки по ряд з кожною картиною ескіз.»

– У Вінсента завжди існує ескіз. Вважаю, що художник, який не вміє робити ескізів, ніколи не зможе стати чимось більшим за художника. Тому що ескіз є здатність просторового сприйняття. А результатом є суміш кольорової маси. Це зовсім інші речі в ракурсі розумового сприйняття. Щоб було зрозуміло, поясню краще. Часто пропоную і батькам. Посадіть своїх дітей малювати. Не для того, щоб вони стали Пікассо чи да Вінчі, не в цьому справа. Але допомагає в багатьох речах. Підхід в тому, що ми робимо замальовки, маленькі ескізи, швидко. Зробити швидкий ескіз – це здібність, яка прирівнюється до фотографічного пам'яті. Зазвичай, в школах мистецтв маємо уроки запам'ятовування. Тобто, показують вам малюнок, скажімо, три хвилини, забирають і кажуть вам: «Малюйте!». Це техніка мозку. Коли читаєте текст вголос, чи коли читаєте текст про себе, задіюються різні ділянки мозку. Так просто! Якщо хочете, можете спробувати те, що ми часто практикуємо в театрі, коли робимо і одне, і друге, що задіяні більше ділянок мозку для запам'ятовування тих самих речей.